

Το Μεγάλο Ερώτημα

(Τα ακόλουθα εποπτικά μέσα θα τοποθετηθούν στον πίνακα φανελογραφίας με τη σειρά που αναφέρονται στο μάθημα.)

- 24 Γονείς και φίλοι
- 17 Σειρά με κορίτσια
- 25 Μπούσι και συμμορία
- 73 Καρφίτσα Κυριακού σχολείου
- 74 Τσάρλυ έτοιμος να χτυπήσει με το ρόπαλο
- 75 Μπάλα
- 22 Τσάρλυ στην πρώτη βάση
- 76 Αγόρι σε θέση απόκρουσης με το ρόπαλο
- 77 Μπιγκ Ντιν σε θέση απόκρουσης με το ρόπαλο
- 8 Β' Τιμόθεου 4:7,8
- 78 Λωρίδα ΑΓΩΝΙΣΤΗΚΑ
- 79 Λωρίδα ΕΤΡΕΞΑ
- 80 Λωρίδα ΦΥΛΑΞΑ
- 81 Σύμβολο πρόσθεσης
- 82 Σύμβολο πρόσθεσης
- 83 Σύμβολο ισότητας
- 84 Λωρίδα ANTAMOIBH
- 15 Τσάρλυ
- 33 Κοκκινομάλλης με φόρμα
- 14 Πρέστον
- 10 Σκύλος
- 19 Μπούσι
- 18 Συμμορία
- 85 Πέτρες
- 11 Σκύλος που τρέχει
- 73 Καρφίτσα Κυριακού σχολείου
- 55 Μπούσι και συμμορία που τρέχουν
- 16 Καρφίτσα Κυριακού σχολείου
- 86 Μπούσι

ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ

Οι Midgets παίζουν με τους Tip Tops το τελικό παιχνίδι της περιόδου. Ο Τσάρλυ είναι first baseman για τους Midgets κι αντιμετωπίζει ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα. Μια συμμορία αγοριών, με αρχηγό έναν νεαρό ονόματι Μπούσι, βρήκαν την καρφίτσα του Κυριακού σχολείου που ανήκει στον Τσάρλυ. Χρησιμοποιούν, λοιπόν, την καρφίτσα αυτή προκειμένου να αναγκάσουν τον Τσάρλυ να κάνει απάτη στο παιχνίδι. Προειδοποιούν τον Τσάρλυ λέγοντας πως αν δεν βοηθήσει τους Tip Tops να κερδίσουν δε θα ξαναδεί την καρφίτσα του!

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

(Τοποθέτησε γονείς 24, κορίτσια 17, Μπούσι και συμμορία 25)

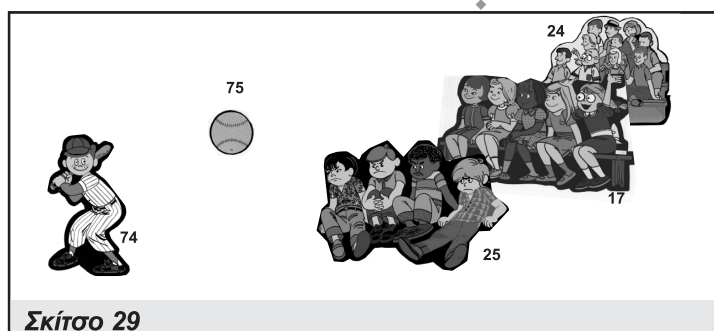
Ήταν σειρά των Midgets να χτυπήσουν. Το πρώτο αγόρι δεν κατάφερε να χτυπήσει την μπάλα. Το δεύτερο αγόρι κατάφερε να φτάσει στην πρώτη βάση. Έπειτα, ήρθε και η σειρά του Τσάρλυ να χτυπήσει την μπάλα. (Τοποθέτησε Τσάρλυ με ρόπαλο 74.) Όταν πάτησε τη βάση άκουσε μια κοριτσίστικη φωνή να φωνάζει, «Μπράβο στον Τσάρλυ!» Ήταν η Πηνελόπη Λι. Ο Τσάρλυ έσφιξε ακόμα πιο δυνατά το ρόπαλο. Ένωσε τ' αφτιά του να καίνε. Κάποια από τα αγόρια γέλασαν πονηρά. Έπειτα άκουσε την τραχιά φωνή του Μπούσι να λέει, «Πρόσεχε την μπάλα, μικρέ κήρυκα! Μπορεί να σε χτυπήσει!»

Ο pitcher πέταξε την μπάλα. (Τοποθέτησε την μπάλα 75.) Ο Τσάρλυ στριφογύρισε το ρόπαλό του, μα αστόχησε. «Πρώτο strike!» φώναξε ο επόπτης. «Τι συμβαίνει;» φώναξε ο Μπούσι. «Μήπως έχει τρύπα το ρόπαλό σου;» Η επόμενη μπαλιά ήταν ψηλή. Ο Τσάρλυ ήταν πολύ νευρικός. *Αγαπημένε μου Κύριε, είπε μέσα από την καρδιά του, Σε παρακαλώ, βοήθησέ με να χτυπήσω την μπάλα. Βοήθησέ με να δείξω στον Μπούσι πως ένα παιδί του Κυριακού σχολείου μπορεί να είναι καλός παίκτης, κι ακόμα πως δεν είμαι φοβητσιάρης.*

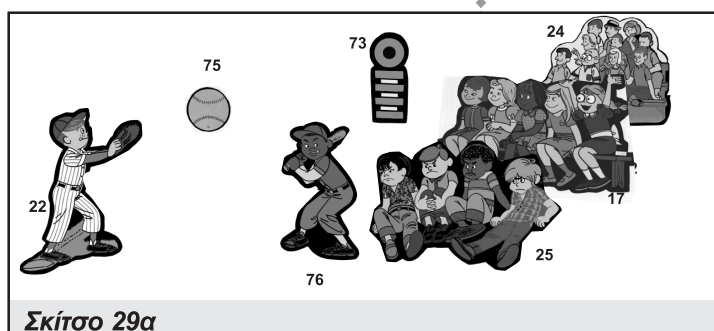
Η επόμενη μπαλιά ερχόταν κατευθείαν πάνω του. Ο Τσάρλυ στριφογύρισε το ρόπαλο. Ένα δυνατό χτύπημα και η μπάλα κατευθύνθηκε στον center field. Ο Τσάρλυ έφτασε άνετα στην πρώτη βάση. (Αφαίρεσε Τσάρλυ 74.) Σ' αυτό το γύρο, οι Midgets πέτυχαν τρία runs. Ήταν μπροστά, μα όχι για πολύ. Οι Tip Tops σύντομα τους έφτασαν, και σ' όλο το υπόλοιπο παιχνίδι βρίσκονταν πολύ κοντά ο ένας στον άλλο.

Στον τελευταίο γύρο οι Midgets έκαναν δύο ακόμα runs. Τώρα το σκορ ήταν 7- 6. Οι Midgets προηγούνταν ένα run. Όμως το παιχνίδι δεν είχε τελειώσει. Οι Tip Tops είχαν μία ακόμα ευκαιρία (turn at bat). Το μόνο που χρειαζόνταν ήταν δύο ακόμα runs για να κερδίσουν το παιχνίδι.

Καθώς ο Τσάρλυ πήρε τη θέση του στην πρώτη βάση ένωσε την καρδιά του να χτυπά δυνατά. (Τοποθέτησε Τσάρλυ στην πρώτη βάση 22, χωρίς την καρφίτσα του Κυριακού σχολείου στην μπλούζα του.) Δε θυμόταν πότε είχε παίξει ένα τόσο ενδιαφέρον παιχνίδι. Άκουσε τον Μπούσι να τον φωνάζει. Γύρισε και είδε τον Μπούσι να κουνάει την καρφίτσα

Σκίτσο 29

Σκίτσο 29α

του Κυριακού Σχολείου. «Αυτή είναι η τελευταία σου ευκαιρία!» ακούστηκε η τραχιά φωνή του Μπούσι. «Μην τολμήσεις να βγάλεις έξω κανέναν από τους Tip Tops ειδάλλως θα είναι πολύ άσχημα τα πράγματα για την καρφίτσα σου. Δεν θα την ξαναδείς ποτέ!»

Ο Τσάρλυ ένιωσε έναν κόμπο στο λαιμό του. Ο Τσάρλυ ήθελε την καρφίτσα του, μα όσο κι αν την ήθελε, δεν είχε σκοπό να κάνει απάτη για να την πάρει πίσω. Θα έπαιζε ένα τίμιο παιχνίδι. Ο πρώτος batter προχώρησε στη βάση. *(Τοποθέτησε αγόρι 76.)* Το ρόπαλό του ενώθηκε με την μπάλα. Η μπάλα κατευθύνθηκε στον center field. Ο Κοκκινομάλλης έτρεξε προς το μέρος της και την πέταξε προς το μέρος του Τσάρλυ. Η μπάλα χτύπησε το γάντι του Τσάρλυ *(τοποθέτησε μπάλα 75.)* κι αναπήδησε. «Αφυσέ την, αγοράκι!» φώναξε ο Μπούσι. Ο Τσάρλυ προσπάθησε απεγνωσμένα να πιάσει την μπάλα, μα ήταν πολύ αργά – η μπάλα έπεσε στο έδαφος. Ένας στεναγμός απογοήτευσης ακούστηκε από τις κερκίδες. Τώρα οι Tip Tops είχαν έναν runner στην πρώτη βάση.

Ο Τσάρλυ έτριξε τα δόντια του. Άκουσε τον Μπούσι να γελά δυνατά. Πίστευε άραγε ο Μπούσι πως επίτηδες ο Τσάρλυ είχε χάσει την μπαλιά για να τον ευχαριστήσει; Μα, ίσως, και ο Πρέστον και ο Κοκκινομάλλης να είχαν σκεφτεί το ίδιο! Η σκέψη αυτή έκανε τον Τσάρλυ να αισθανθεί πολύ άσχημα. *(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες.)*

(Τοποθέτησε Β' Τιμοθέου 4:7, 8.) Ο Τσάρλυ θυμήθηκε τότε το εδάφιο από τη Γραφή, Β' Τιμοθέου 4:7, 8: «Αγωνίστηκα τον ωραίο αγώνα, έτρεξα το δρόμο ως το τέλος, φύλαξα την πίστη. Τώρα πια με περιμένει το στεφάνι της δικαιοσύνης, που μ' αυτό θα με ανταμείψει ο Κύριος εκείνη την ημέρα, ο δίκαιος κριτής. Κι όχι μόνο εμένα, αλλά κι όλους εκείνους που περιμένουν με αγάπη τον ερχομό του».

Ο Τσάρλυ είχε κάνει πολλές σκέψεις γύρω από αυτό το εδάφιο τις τελευταίες μέρες. Υπήρχαν τρεις λέξεις που τις θεωρούσε ότι ήταν οι πιο σημαντικές γι' αυτόν. Ήταν οι λέξεις, «αγωνίστηκα», «έτρεξα» και «φύλαξα». *(Τοποθέτησε λωρίδες ΑΓΩΝΙΣΤΗΚΑ 78, ΕΤΡΕΞΑ 79, ΦΥΛΑΞΑ 80.)* Αυτές ήταν οι λέξεις τις οποίες χρησιμοποίησε ο Παύλος προκειμένου να δείξει με ποιο τρόπο είχε παραμείνει πιστός στο Θεό.

Πρώτον, ο Παύλος *αγωνίστηκε* έναν καλό αγώνα. Είχε ακολουθήσει κατά γράμμα τους κανόνες του παιχνιδιού. Είχε κάνει ακριβώς ό,τι ο Θεός τον είχε διατάξει να κάνει. Είχε πολεμήσει σύμφωνα με τις οδηγίες του Θεού. Ο Τσάρλυ το σύγκρινε με τον αγώνα Μπίζμπολ που έπαιζε εκείνη τη στιγμή με τους Tip Tops. Όπως ο Παύλος, έτσι και ο Τσάρλυ, ήθελε να αγωνιστεί έναν καλό αγώνα. Ήταν αλήθεια πως είχε κάνει κάποια λάθη, όμως προσπάθησε να κάνει το καλύτερο που μπορούσε. Ο Τσάρλυ ήξερε ότι ο Θεός τον ήθελε να παίξει ένα καλό παιχνίδι. Κι αυτό απαιτούσε αληθινή πίστη και θάρρος.

Το δεύτερο πράγμα το οποίο έκανε ο Παύλος ήταν να *τρέξει* το δρόμο ως το τέλος. Είχε παίξει ως το τέλος, χωρίς ποτέ να τα παρατήσει ή να χάσει την ελπίδα του. Είχε τα μάτια του πάντοτε στο στόχο. Ο Τσάρλυ ένιωσε ντροπή για τον εαυτό του. Είχε χάσει την ελπίδα του στον αγώνα που έπαιζε με τους Midgets. Ήταν σαν να έλεγε: *Ποιο είναι το νόημα;* Ο Τσάρλυ ήξερε πως η στάση του αυτή δεν ήταν σωστή. Ο προπονητής περίμενε από τους παίκτες του να αγωνιστούν ως το τέλος του αγώνα χωρίς να εγκαταλείψουν την προσπάθεια.

Το ίδιο συμβαίνει και στην ομάδα του Θεού. Ο Θεός περιμένει από τους παίκτες του να είναι πάντοτε πιστοί, ποτέ να μην τα παρατούν, ποτέ να μην εγκαταλείψουν τον αγώνα. Ο Τσάρλυ ήθελε όσο τίποτα άλλο στο τέλος της ζωής του να μπορέσει να πει πως είχε τελειώσει το δρόμο – πως είχε ολοκληρώσει το έργο που του είχε αναθέσει ο Θεός.

ΑΓΩΝΙΣΤΗΚΑ	78
ΕΤΡΕΞΑ	79
ΦΥΛΑΞΑ	80

8

“ΑΓΩΝΙΣΤΗΚΑ ΤΟΝ ΩΡΑΙΟ
ΑΓΩΝΑ, ΕΤΡΕΞΑ ΤΟ ΔΡΟΜΟ
ΩΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ, ΦΥΛΑΞΑ
ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ, ΤΩΡΑ ΠΙΑ ΜΕ
ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΤΟ ΣΤΕΦΑΝΙ
ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΠΟΥ Μ' ΑΥΤΟ ΘΑ ΜΕ
ΑΝΤΑΜΕΙΨΕΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ
ΕΚΕΙΝΗ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ,
Ο ΔΙΚΑΙΟΣ ΚΡΙΤΗΣ, ΚΑΙ
ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΕΜΕΝΑ, ΑΛΛΑ
ΚΙ ΟΛΟΥΣ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ
ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΜΕ ΑΓΑΠΗ
ΤΟΝ ΕΡΧΟΜΟ ΤΟΥ.”
Β' ΤΙΜΟΘΕΟΥ 4:7,8

78	81	79	82	80	83	84
ΑΓΩΝΙΣΤΗΚΑ	+	ΕΤΡΕΞΑ	+	ΦΥΛΑΞΑ		ΑΝΤΑΜΟΙΒΗ

Σκίτσο 30

Το τρίτο πράγμα το οποίο ο Παύλος έκανε ήταν να *φυλάξει* την πίστη. Ο Παύλος παρέμεινε πιστός στον Κύριο. Κάποιοι πιστοί προσπαθούν να πολεμήσουν για τον Κύριο και να κάνουν τη δουλειά που ο Θεός τους δίνει, και την ίδια στιγμή ακούν το Σατανά. Δεν τα καταφέρνουν να κρατήσουν τη ζωή τους καθαρή κι αγνή. Απογοτεύουν το Θεό. Δε διαβάζουν την Αγία Γραφή και δεν προσεύχονται. Και πάλι ο Τσάρλυ σύγκρινε τη χριστιανική ζωή με το παιχνίδι που έπαιζε. Ο Τσάρλυ ήθελε να ευχαριστήσει τον προπονητή τους. Έλπιζε πως στο τέλος του αγώνα, ο προπονητής θα τον πλησίαζε και θα του έλεγε, «Τσάρλυ, δεν με απογοήτευσες. Έκανες ό,τι ακριβώς σου ζήτησα να κάνεις. Δεν άκουσες κανέναν άλλο. Κράτησες την πίστη σου για την ομάδα».

Οι τρεις αυτές λέξεις – ΑΓΩΝΙΣΤΗΚΑ, ΕΤΡΕΞΑ, ΦΥΛΑΞΑ – καταλήγουν σ' ένα πράγμα, κι αυτό είναι η ΑΝΤΑΜΟΙΒΗ. *(Τοποθέτησε τα σύμβολα πρόσθεσης 81, 82, ανάμεσα στις λέξεις· έπειτα βάλε το σύμβολο της ισότητας 83· έπειτα βάλε ΑΝΤΑΜΟΙΒΗ 84.)* Ο Παύλος πήρε το βραβείο από το Θεό επειδή φάνηκε πιστός. Το βραβείο για την πιστή χριστιανική υπηρεσία είναι το στεφάνι της δικαιοσύνης. Είναι κάτι σαν να κερδίζεις το κύπελλο για το Πρωτάθλημα Παίδων Μπέιζμπολ. Ο Τσάρλυ ήξερε πως θα υπήρχε πολύς ενθουσιασμός ανάμεσα στους Midgets αν κέρδιζαν το παιχνίδι. Πόσο πιο καταπληκτικό θα ήταν να κερδίσει για την ομάδα του Θεού. *(Αφαίρεσε τις φιγούρες.)*

Οι σκέψεις του Τσάρλυ επέστρεψαν στο παιχνίδι που έπαιζε. *(Τοποθέτησε Τσάρλυ 22.)* Μα, αντί να αισθάνεται απογοητευμένος κι αντί να χάσει την ελπίδα του πήρε την απόφαση να παίξει με όλη του τη δύναμη για να κερδίσουν το παιχνίδι. Θα έδειχνε στον Μπούσι και τη συμμορία του πως δεν ήταν ούτε απατεώνας, ούτε και τα παρατούσε.

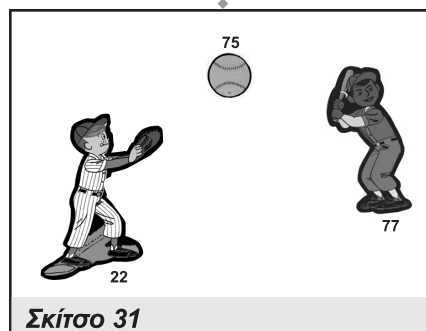
Οι επόμενοι δύο batters έκαναν struck out. Το παιχνίδι είχε σχεδόν τελειώσει. Το σκορ ήταν 7-6 για τους Midgets. Όμως, οι Tip Tops είχαν έναν runner στην πρώτη βάση. Το μόνο που χρειαζόντουσαν ήταν ένα home run για να κερδίσουν τον αγώνα. Η καρδιά του Τσάρλυ σφίχτηκε σαν είδε τον επόμενο batter να πηγαίνει στη βάση.

Ήταν ο Μπιγκ Ντιν, ο βασιλιάς των home-run του Πρωταθλήματος Παίδων. Είχε καταφέρει οκτώ home-runs σ' αυτή την αγωνιστική περίοδο. *(Τοποθέτησε Μπιγκ Ντιν 77.)* Η πρώτη μπαλιά έφυγε έξω. «Πρώτη μπαλιά!» φώναξε ο διαιτητής. Η ένταση είχε κορυφωθεί. Ο Τσάρλυ έγειρε μπροστά, έτοιμος για δράση. Ο pitcher πέταξε την μπαλιά. Ο Μπιγκ Ντιν στριφογύρισε το ρόπαλό του – και χτύπησε με μανία την μπαλιά! Η μπαλιά οδηγήθηκε κατευθείαν πάνω στον Τσάρλυ. *(Τοποθέτησε μπαλιά 75.)* Ο Τσάρλυ ξεροκατάπιε. Απλώσε το αριστερό του χέρι για να πιάσει την μπαλιά. Η μπαλιά χτύπησε κι ακούστηκε ένας δυνατός ήχος. Ο Τσάρλυ ποτέ του δεν είχε αισθανθεί ένα τέτοιο χτύπημα. Ένωσε το χέρι του να τρυπά. Παραλίγο να χάσει την ισορροπία του. Στιγμιαία η μπαλιά στριφογύρισε στο γάντι του και μετά πετάχτηκε στον αέρα. Ο Τσάρλυ έκανε μια απελπισμένη βουτιά για να πιάσει την μπαλιά. Σκόνη σηκώθηκε γύρω του. Όμως είχε την μπαλιά! Τη σήκωσε ψηλά πάνω από το κεφάλι του. Τα πόδια του ακούμπησαν τη βάση. Ο αντίπαλος παίκτης έχασε και βγήκε έξω! Κραυγές χαράς συγκλόνισαν το γήπεδο. Το παιχνίδι είχε τελειώσει, και οι Midgets ήταν νικητές! *(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες. Τοποθέτησε Τσάρλυ 15)*

Ο Τσάρλυ χαμογελούσε ευτυχισμένος όταν ήρθαν οι γονείς του να τον συγχαρούν.

«Ευχαριστώ!» είπε ο Τσάρλυ καθώς σκούπιζε τον ιδρώτα από το μέτωπό του. «Έκανα μερικά ανόητα λάθη, μα τελικά κερδίσαμε!»

Μετά από λίγο πήγαν κοντά στον Τσάρλυ, ο Πρέστον και ο Κοκκινομάλλης. *(Τοποθέτησε Κοκκινομάλλη 33, Πρέστον 14, σκύλο 10.)* Ήταν τα πιο ευτυχισμένα αγόρια ώσπου, ο

Τσάρλυ είδε τον Μπούσι και τη συμμορία του να πηγαίνουν προς το μέρος τους.
(Τοποθέτησε Μπούσι 19, συμμορία 18)

«Μη στενοχωριέσαι, Τσάρλυ,» είπε ο Κοκκινομάλλης, «εμείς είμαστε εδώ να σε βοηθήσουμε».

Ο Μπούσι κοίταξε αγριεμένα τον Τσάρλυ καθώς στάθηκε μπροστά του. «Τι συμβαίνει με εσένα, αγοράκι;» τον ρώτησε. «Νομίζεις πως αστειευόμαστε;»

«Όχι,» είπε ο Τσάρλυ. «Σου είπα όμως, δεν μπορώ να κάνω απάτη. Παίζω στην ομάδα του Θεού και υπακούω τους κανόνες Του». Ο Μπούσι σήκωσε τους ώμους του με θυμό.

«Παράτα τα αυτά!» είπε. «Θέλω να ξέρεις πως εννοούσαμε όσα είπαμε για την καρφίτσα σου». Κράτησε την καρφίτσα μπροστά στον Τσάρλυ. (Τοποθέτησε καρφίτσα 16.) «Θα μπορούσες να την έχεις, μα δεν έπαιξες το παιχνίδι όπως εμείς θέλαμε. Τώρα δεν υπάρχει τίποτα που μπορείς να κάνεις για να την πάρεις πίσω».

Ο Πρέστον χώθηκε ανάμεσα στον Μπούσι και τον Τσάρλυ, και κούνησε το δάχτυλό στο πρόσωπο του Μπούσι. «Δώσε την καρφίτσα αμέσως στον Τσάρλυ!» τον διέταξε. «Αν την κρατήσεις δεν είσαι τίποτε άλλο παρά ένας ψευτοπαλληκαράς». Ο Γκρίφι έκανε μερικά ζωηρά γαυγίσματα.

Ο Μπούσι έκανε ένα βήμα πίσω. «Μα και βέβαια θα του την επιστρέψουμε,» είπε. «Πρώτα όμως πρέπει να τη φτιάξουμε λιγάκι». Έπειτα στράφηκε στη συμμορία του. «Φέρτε μου δυο μεγάλες πέτρες,» διέταξε.

Η συμμορία υπάκουσε γρήγορα. (Τοποθέτησε πέτρες 85.) Όταν έφεραν τις πέτρες, ο Μπούσι είπε, «Κοίταξε για τελευταία φορά την καρφίτσα σου, κήρυκα, γιατί σαν τελειώσω μαζί της δεν θα είναι πια η ίδια. Θα τη λιώσω!»

Ο Τσάρλυ δεν μπορούσε να αρθρώσει λέξη. Δάγκωσε το χείλη του για να μην αφήσει τα δάκρυά του να κυλήσουν από τα μάτια του.

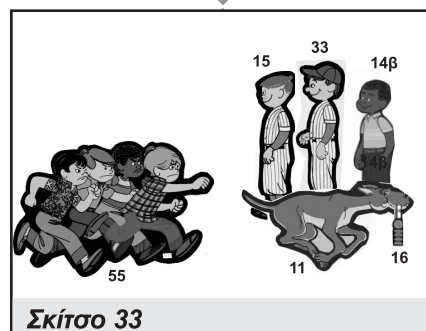
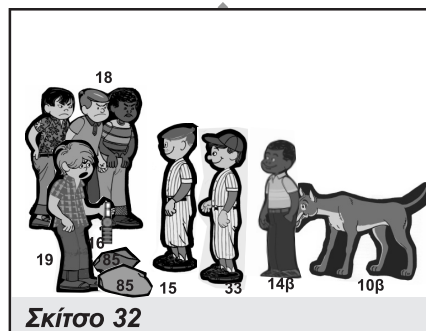
Ο Μπούσι κουνούσε πέρα δώθε την καρφίτσα κάτω από το δυνατό φως του ήλιου.

Έξαφνα μια κίτρινη αστραπή έσχισε τον αέρα – ήταν ο Γκρίφι που σαν βέλος πέρασε μέσα από τα άλλα αγόρια και πήδηξε στο χέρι του Μπούσι. Όσο ν' ανοίξουν και να κλείσουν τα μάτια ο Γκρίφι άρπαξε την καρφίτσα από τα χέρια του Μπούσι κι έτρεξε μακριά.

(Αντικατέστησε σκύλο 10, με σκύλο 11, τοποθέτησε καρφίτσα 16, στο στόμα του.) Το κυνηγητό άρχισε. (Αντικατέστησε Μπούσι και συμμορία με 55.) Ο σκύλος έτρεχε κάνοντας κύκλους ενώ ο Μπούσι και η συμμορία του έτρεχαν από πίσω του. Ο Κοκκινομάλλης, ο Πρέστον και ο Τσάρλυ γελούσαν δυνατά. «Μπράβο αγόρι μου, μπράβο Γκρίφι!» φώναζαν και οι τρεις.

«Φέρε την εδώ αγόρι μου!» φώναξε κάποια στιγμή ο Πρέστον. Ο Γκρίφι υπάκουσε και ακούμπησε την καρφίτσα στα πόδια του Πρέστον. Και την ώρα που ο Τσάρλυ έβαζε την καρφίτσα στην μπλούζα του, έφθασε ο Μπούσι με τη συμμορία του. (Τοποθέτησε καρφίτσα 16, στην μπλούζα του Τσάρλυ.)

(Αντικατέστησε 55 με συμμορία 18, και Μπούσι 86.) Ο Μπούσι χαμογέλασε αμήχανα. «Κέρδισες,» είπε λαχανιασμένα. «Πίστευα πως μπορούσαμε να σε τρομάξουμε. Τελικά

τα αγόρια του Κυριακού σχολείου δεν είναι και τόσο φοβητσιάρηδες».

«Έλα Μπούσι,» του είπαν οι φίλοι του. «Πάμε να φύγουμε από δω». «Μπορείτε να φύγετε αν θέλετε,» είπε ο Μπούσι. «Εγώ θέλω να μιλήσω μ' αυτά τα παιδιά· είναι διαφορετικοί». (Αφαίρεσε συμ-μορία 18.)

Ο Τσάρλυ δεν πίστευε σ' αφτιά του. Ήταν αλήθεια – ο Μπούσι ήθελε πραγματικά να τους μιλήσει! Καθώς τα τέσσερα αγόρια – ο Πρέστον, ο Κοκκινομάλλης, ο Τσάρλυ και ο Μπούσι – περπατούσαν, ο Μπούσι είπε, «Φιλαράκια, είστε πολύ γενναίοι. Πώς γίνεται αυτό;»

Ο Τσάρλυ χαμογέλασε. «Δεν χρειάζεται να φοβόμαστε. Είμαστε στην ομάδα του Θεού». Ο Μπούσι ζάρωσε τα φρύδια του, κι έπειτα ρώτησε, «Νομίζετε πως ο Θεός έχει θέση και για άλλο ένα μέλος στην ομάδα Του;»

Τα τρία αγόρια κοίταξαν τον Μπούσι και δεν μπορούσαν να το πιστέψουν. Για δευτερόλεπτα δεν είπε κανείς λέξη. Τότε ο Πρέστον είπε, «Υπάρχει πάντοτε χώρος για έναν ακόμη». Ο Τσάρλυ συμφώνησε. «Και ξέρεις κάτι Μπούσι;» είπε. «Ο Θεός μπορεί σίγουρα να χρησιμοποιήσει κάποιον σαν κι εσένα στην ομάδα Του!»

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Ο Τσάρλυ, ο Πρέστον και ο Κοκκινομάλλης είχαν κερδίσει άλλον έναν αγώνα για το Θεό. Πόσο δυσανεκτικός θα πρέπει να ήταν ο Σατανάς που νικήθηκε για άλλη μια φορά. Έτσι θέλει ο Θεός να είναι οι δικοί Του – νικητές, και να φανερώσουν την πίστη τους.

Τι γίνεται με εσένα; Είσαι μέλος της ομάδας του Θεού; Είσαι πιστός; Αν όχι, γιατί δεν καλείς τον Κύριο Ιησού να έρθει σήμερα στην καρδιά σου; Έπειτα, μπορείς κι εσύ να είσαι άνθρωπος πίστης και θάρρους, όπως ο απόστολος Παύλος. Και στο τέλος της ζωής σου θα μπορέσεις να πεις: «Αγωνίστηκα τον ωραίο αγώνα, έτρεξα το δρόμο ως το τέλος, φύλαξα την πίστη. Τώρα πια με περιμένει το στεφάνι της δικαιοσύνης, που μ' αυτό θα με ανταμείψει ο Κύριος εκείνη την ημέρα, ο δίκαιος κριτής. Κι όχι μόνο εμένα, αλλά κι όλους εκείνους που περιμένουν με αγάπη τον ερχομό του».

